

Δὲν τὰ κατατάζει σ' αὐτὴ τῇ σειρά ὁ ἱστορικός τὰ λούλουδα τοῦ ὁλόανθου Παρνασσοῦ τῆς Ρωμιοσύνης, ποῦ ἄλλος βαθὺς μελετητὴς τοὺς ὅμως, ὁ Γ. Πολίτης, τάχει, ἃ δὲ σφάλλουμε, περμαζεμένα καθὼς τοὺς ἀξίζει, ἀγκαλὰ οἱ Ζωσιμάδες ποῦ θὰ στήσουνε τὸ πολῦτιμο αὐτὸ μνημεῖο ἀκόμα δι' ἐφάνηκε. Καὶ δι' μὰς περιγράφει ἰδῶ ὄχι ἀπὸ κακῆ κρίση, παρὰ ἀπὸ μισῆ κρίση ὁ ἄνθρωπος. Θὰ μιλήσῃ ποῦ θὰ μιλήσῃ ἀργότερα γιὰ τὰ προσόντα τῆς Κλεφτουριάς, λοιπὸν ἐκεῖ καὶ γιὰ τὰ Κλέφτικα τὰ Τραγούδια. Τὰ Κλέφτικα ὅμως δὲν εἶναι τὰ μόνα Τραγούδια μας, ἀνὶ καὶ εὐλόγα κρίνονται ἀπὸ τὰ πλεῖστα καλαίσκια. Ἔχουμε καὶ τὰ ἐπιτήσια, τὰ τραγούδια τῆς ξενιτειᾶς, τοῦ Χάρου, τὰ πανηγυρικά, τέλος τὰ θάνατα Λιανοτραγούδια, ποῦ συχνὰ τὸ καθένα τοὺς